

Sygn. akt II KK 94/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **R. G.**

obwinionego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 kwietnia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 27 listopada 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem nakazowym z dnia 27 listopada 2014 r., uznał R. G. za winnego tego, że „w dniu 16 maja 2014 r. ok. godz. 2:35 w W. przy ul. F. 2 wspólnie i w porozumieniu z R. M. dokonał kradzieży włazu żeliwnego od studzienki żeliwnej, gdzie suma strat wyniosła 215 zł na szkodę MPWIK”, tj. wykroczenia z art.

119 § 1 k.w. i za to wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie oraz zwolnił obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 16 stycznia 2015 r. wobec nie zaskarżenia go przez strony postępowania.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść obwinionego R. G., w części dotyczącej orzeczenia o karze, wniósł Prokurator Generalny i zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu za popełnienie przypisanego wykroczenia kary 3 miesięcy ograniczenia wolności podczas, gdy zgodnie z powyższą normą kara ograniczenia wolności mogła być orzeczona jedynie w wymiarze 1 miesiąca, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Przepis art. 20 § 1 k.w. - określający zasady wymiaru kary ograniczenia wolności przewidzianej w Kodeksie wykroczeń - stanowi, że trwa ona jeden miesiąc. Tym samym jest to kara bezwzględnie oznaczona.

W konsekwencji stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy uznając R. G. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., i wymierzając za ten czyn karę trzech miesięcy ograniczenia wolności, rażąco naruszył przepis art. 20 § 1 k.k.w., bo wymierzył tę karę w wymiarze trzykrotnie przekraczającym jej ustawowe granice określone w Kodeksie wykroczeń. Jest oczywiste, że uchybienie to miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku nakazowego.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Ponownie rozpoznając sprawę sąd właściwy

będzie procedował z poszanowaniem przepisów Kodeksu wykroczeń i uniknie stwierdzonego powyżej uchybienia.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.